

ת"פ 61664/11/16 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד מ נ

a

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 61664-11-16 מדינת ישראל נ' נאטור ת"פ 5836-08-17 מדינת ישראל נ' נאטור

3.2.19

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד בני דורון

נ ג ד

מ נ

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מרב נוסבוים

גזר דין

כתבי האישום המתוקנים; הודאת הנאשם; והסדר הדיוני

1. הנאשם, יליד 1976, הורשע על פי הודאתו, בשני כתבי אישום מתוקנים אותם צירף במסגרת הסדר דיוני, כדלקמן:

א. **ת"פ 5836-08-17 - אישום ראשון** - הנאשם ור נ (להלן - **המתלוננת**) היו בני זוג נשואים שהתגוררו *** יחד עם שתי בנותיהן הקטניות. ביום 22.7.15, במטבח, על רקע דרישת הנאשם לקבל כסף מהמתלוננת, זרק הנאשם כיסא, אשר לא פגע במתלוננת, וכתוצאה מכך, נשבר הכיסא. במסגרת

עמוד 1

אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיד, בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

אישום שני - ביום 30.7.15 בשעה 17:00 בבית, על רקע רצון הנאשם לקבל כסף מהמתלוננת וסירובה, הפך הנאשם את השולחן בסלון וניתץ כדים ואגרטים בבית באופן שאיים על המתלוננת. גם במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיד, בניגוד לסעיף 452 לחוק.

ב. ת"פ 61664-11-16 - הנאשם והמתלוננת היו בעת הרלוונטית עדיין בני זוג נשואים, אולם בהליכי פרידה. ביום 25.9.16 בשעות הערב התקשר הנאשם למתלוננת בעת שהיתה עם שתי בנותיהם בבית אמה ב***, וביקש לשוחח עם בתו הקטינה (ילידת 2009). המתלוננת קראה לילדה ואפשרה לה לשוחח עם הנאשם ברמקול. במהלך השיחה ביקש הנאשם מהילדה כי תצא עם אחותה (ילידת 2011) מהבית, והילדה השיבה כי בחוץ חשוך. בתגובה איים הנאשם כי אם הילדות לא יצאו מהבית הוא ישבור את הדלת ויראה את בנותיו. במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירת איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק.

2. במסגרת ההסדר הדיוני הופנה הנאשם לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 27.12.18 עולה כי הנאשם כבן 42, עובד באופן מזדמן בעבודות אינסטלציה, התגרש מהמתלוננת לפני כשנתיים, לאחר 7 שנות נישואין. לנאשם ולמתלוננת שתי בנות בגילאי 6 ו-8, אותן לטענתו לא פגש מזה שנה מטעמים שתלויים במתלוננת. הנאשם נישא בשנית. הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית כסובל מסכיזופרניה פרנואידית פסיכוטית. בשנת 2013 בעקבות תלונת המתלוננת במשטרה נגדו, הופנה לבדיקת פסיכיאטרית ונמצא כי אינו כשיר לעמוד לדין. בפברואר 2015 ניתק קשר עם המרפאה לבריאות הנפש בטייבה, למרות שהיה תחת טיפול מרפאתי בכפייה, והפסיק את הטיפול התרופתי שהומלץ לו, ולפני כחצי שנה התקיימה ועדה בעניינו שהחליטה על שחרורו מצו טיפול בכפייה. אביו נרצח לפני 22 שנה על רקע עבודתו כסייען למשרד הביטחון והנאשם תאר כי האב נהג לנקוט באלימות קשה נגדו ונגד אמו ואחיו.

לחובת הנאשם שתי הרשעות מהשנים 2007-2008, בגין עבירות סמים ורכוש ולא תלויים ועומדים כנגדו תיקים נוספים.

באשר לעבירות מושא דיונו, הנאשם ממזער מחומרתן ומשליך אחריות על התנהגותה המשפילה של המתלוננת כלפיו. תיאר קשר בעייתי ומעורער ביניהם מתחילת נישואיהם, על רקע חשדו כי היא מנהלת קשר רומנטי עם אחר, שלל בעיית אלימות בהתנהגותו, לא תפס את שימושו בחשיש ומריחואנה כבעייתית, והתנהלותו מול השירות לא אפשרה לבחון את מצבו באופן ביקורתי.

בפגישתה עם השירות תארה המתלוננת מסכת אלימות נפשית, פיזית וכלכלית קשה ומתמשכת מצד הנאשם כלפיה מתחילת נישואיהם. לדבריה רק לאחר הגשת התלונה במשטרה הבינה את חומרת מצבו הנפשי. עוד תיארה כי לאחר

שחרורו מאשפוז הפסיק את הטיפול התרופתי וחזר להשתמש כלפיה באלימות, בעיקר נפשית. עוד תארה כי הנאשם הצית את ביתם המשותף פעמיים, ובפעם השנייה לפני כ-4 שנים הבינה את חומרת מצבו והסיכון לחייה ולחיי בנותיה, עזבה את הבית לבית הוריה והחלה בהליך גירושין. למרות גירושיהם תארה כי המשיך באלימות מילולית ונפשית, ומסרה כי עדיין חוששת מפניו וכי בנותיהן מסרבות לקשר עמו.

לעומת זאת, אשתו הנוכחית של הנאשם תיארה אותו כבעל חם ושללה בעיית אלימות בהתנהגותו כלפיה.

על גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם מנה השירות את העובדה כי הוא אינו לוקח אחריות על מעשיו, משליך בעייתיות על גרושתו, רואה עצמו כקורבן, בעל קושי לבחון התנהגותו באופן ביקורתי, קושי לגלות אמפטיה כלפי המתלוננת וחזרתיות בעבירות אלימות כלפי המתלוננת; על גורמי הסיכון לשיקומו מנה השירות עבר פלילי שאינו מכביד בעבירות סמים ורכוש, עבירות ישנות משנת 2008.

לאור האמור, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות בעייתית ואלימה צדו.

בנסיבות אלה, לא בא השירות בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והעריך כי יש להפנותו לקבלת חוו"ד פסיכיאטרית על מנת להעריך את הסיכון במצבו.

4. יצוין, כי טרם שמיעת הטיעונים לעונש נדונה המלצת שירות המבחן להפנות את הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית, אך הנאשם סירב לכך (עמ' 12, ש' 11).

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה טען כי מכלול העובדות המנויות בכתבי האישום המתוקנים מצביעות על כך שיש לקבוע מתחם עונש הולם כולל הנע בין מאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. בקביעת המתחם יש לתת חשיבות לכך שמדובר בהתנהגות אלימה חוזרת ונשנית כלפי המתלוננת במסגרת התא המשפחתית, המעידה על אובדן שליטה מצד הנאשם, ולנזק המשמעותי שצפוי היה להיגרם כתוצאה מהמעשים. עוד נטען כי המצב בין המתלוננת לנאשם הוא בעייתי וקשה, המתלוננת חיה תחת טרור ופחד מפניו, והיא אף ביקשה מבית המשפט בעת שנכחה באולם להרחיקו מהבנין בו נמצא מקום עבודתה - בנין בו מצויים משרדי שירות המבחן. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן וטען שקיימות בעיות נפשיות אצל הנאשם שאינן מטופלות כדבעי, כאשר אף אם מדובר בעבירות ישנות, אין אינדיקציה בתסקיר לשיפור במצבו של הנאשם וברמת מסוכנותו. בנסיבות אלה, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון של המתחם הנטען, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

6. ב"כ הנאשם טענה שמדובר בנאשם כבן 43, נשוי בשנית, המגדל את בנותיה של אשתו הנוכחית באופן תקין. הנאשם, אשר התגרש בינתיים מהמתלוננת, הודה בכתבי האישום המתוקנים, המגוללים אירועים שאירעו לפני כשלוש שנים, נטל אחריות על מעשיו, ובכך חסך מזמנו של בית המשפט וחסך את הצורך בהעדת המתלוננת, על כל המשתמע מכך. לא הוגש נגדו כתב אישום נוסף במהלך הזמן שחלף. נטען כי העובדות בכתבי האישום אינן מגלמות נסיבות חמורות, כאשר לא מדובר באיום ברף הגבוה על חייה או גופה של המתלוננת, כי אם באיום כלפי רכוש גרידא, וכן אין מדובר בהשלכת חפץ שפגע במתלוננת, אלא רק גרם לנזק לרכוש. עוד נטען כי ברקע עבירת האיומים עמד רצונו של

הנאשם לראות את בנותיו הקטנות ולומר להן לילה טוב, בד בבד עם קושי ותסכול שחש בנוגע להסדרי הראייה עמן, ומכאן תגובתו האמוציונלית כשהדבר נמנע ממנו.

באשר לאמור בתסקיר בנוגע לסירוב, לכאורה, של הבנות לפגוש בנאשם, נטען כי הנאשם מכחיש אמירה זו כשמדובר בהסתה של המתלוננת את הבנות כנגד הנאשם וסירובה לאפשר להן לפגוש בו. עוד נטען כי בניגוד לאמור בתסקיר, לפיו הנאשם ניתק קשר עם גורמי הטיפול של בריאות הנפש, הרי שביום 13.12.17 ניתנה החלטת הודעה הפסיכיאטרית המחוזית בעניינו של הנאשם, לפיה שוחרר הנאשם מצו הטיפול המרפאתי הכפוי (נע/1).

מתחם העונש ההולם, אליבא דב"כ הנאשם, מתחיל מענישה צופה פני עתיד, כשמיקומו של הנאשם במתחם הענישה הוא ברף התחתון, זאת נוכח חלופי הזמן, הודאתו, עברו הפלילי שאינו מכביד ואינו ממין העניין והעובדה שהתגרש מהמתלוננת זה מכבר ועתה נשוי לאשה אחרת עמה מגדל את ילדיה.

7. הנאשם, בדברו האחרון, אמר לבית המשפט כי הוא מתחרט על המעשים, אשר אירעו על רקע יחסיו העכורים עם המתלוננת, וכי הוא מבקש לראות את בנותיו אך הדבר נמנע ממנו בשל התנהגותה של המתלוננת. הנאשם שלל היותו אדם בעל אופי אלים, כפי שאף מעיד עברו הפלילי הנעדר עבירות אלימות, וטען שהפנייתו לאבחון פסיכיאטרי ירע את מצבו באשר ליכולתו לפגוש בבנותיו.

דין והכרעה

8. בתי המשפט עמדו לא אחת על כך שמעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות, והן עבירות בעלות חומרה אינהרנטית המצדיקה הטלת עונשים שיהלמו את חומרת המעשים, בשים לב לצורך להוסיף ולשרשן מכל וכל (ראו: ע"פ 11917/04 **מיכאל נורדיצקי נ' מדינת ישראל** (19.05.05)); ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07); ע"פ 2157/92 **שלמה פדידה נ' מדינת ישראל**, מז(1) 81).

9. בהתנהגותו המתוארת בכתבי האישום המתוקנים, פגע הנאשם בערכים חברתיים מוגנים שעניינם הגנה על ביטחון האישי של הפרט, לא כל שכן כשמדובר באישה וילדים קטנים בתוך ביתם-מבצרם, שמירה על שלמות גופו של הפרט ושלמות נפשו, וערך ההגנה על זכות הקניין ורכושו של פרט. בענייננו, מידת הפגיעה בערכים אלה אינה מבוטלת, הגם שאינה ברף העליון בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות. עסקינן בשלושה אירועים נפרדים, שניים מהם בבית הנאשם והמתלוננת, בטווח של שבוע ימים זה מזה, ואחד מהם בבית אמה, כשנה לאחר מכן. שתי העבירות שעניינן היזק בזדון, שהן ישנות יותר, מהוות פגיעה ממשית בערכים המוגנים הואיל ובוצעו בסמיכות כאמור של שבוע ימים, וכוללות פגיעה ברכושה של המתלוננת בביתה, היינו, בהפיכת שולחן ושבירת אגרטלים וכיסא, שאף הושלך ובנס לא פגע בה. לעומת זאת, עבירת האיומים מהווה פגיעה נמוכה יותר בערכים המוגנים, הואיל ומדובר בעבירה יחידה, כשתוכן האיום עניינו פגיעה ברכוש ("שבירת דלת"), ואף איום זה בא על רקע מצוקה שחש הנאשם בשל רצונו העז לראות את בנותיו.

בנסיבות אלה, הנזק שנגרם הוא בעיקרו לרכוש כמפורט לעיל, לצד נזק נפשי מסוים למתלוננת, שבוודאי חשה מאוימת ומפוחדת, כשהדגש הוא שלא נגרמו, חלילה, נזקים גופניים, חבלות או פציעות.

10. זאת ועוד, בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לא ניתן להתעלם מהסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, ומטענות בדבר קשיים ומורכבות שאפפו את מערכת היחסים הזוגית בינו לבין המתלוננת בנוגע להסדרי הראייה של הבנות הקטנות, אשר טרם הוסדרו בהליך המשפטי. בנוסף, לא ניתן לשלול דברי הנאשם ובאת-כוחו בנוגע להתנהלותה של המתלוננת, שאינה מאפשרת קשר בין הנאשם לבנותיו מזה תקופה ארוכה, כאשר האמור בתסקיר שירות המבחן נסמך, רובו ככולו, על דבריה של המתלוננת בלבד.

11. הגם שמדובר בשלושה אירועים נפרדים, הרי שמצאתי כי בנסיבות אלה מכלול האירועים בהם הורשע הנאשם מהווים מסכת אחת, שהמשותף להם היא התנהגות אלימה כלפי המתלוננת ללא גרימת חבלה גופנית, ובהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע לעניין זה בפסיקה יש לקבוע בגינם מתחם אחד ועונש כולל (ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14); ע"פ 4289/14 **אורן חנונה נ' מדינת ישראל** (21.01.15)).

12. מנעד הענישה בעבירות של איומים והיזק בזדון (אף כשמדובר במספר עבירות, וללא עבירות נלוות) הוא רחב ביותר ומתחיל בענישה צופה פני עתיד (ראו: ת"פ (שלום פ"ת) 30773-02-13 **מדינת ישראל נ' מנצור** (09.07.13); ת"פ (שלום נת') 5958-03-14 **מדינת ישראל נ' בלאיש** (07.09.15)); עבור לכ-8 חודשי מאסר בפועל (ראו: עפ"ג (מחוזי ת"א) 22725-03-14 (01.05.14); עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **קפש נ' מדינת ישראל** (02.02.11); ת"פ (מחוזי חי') 39208-12-15 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת** (29.02.16); ת"פ (שלום כ"ס) 21895-07-13 **מדינת ישראל נ' קומימי** (01.10.13); ת"פ (שלום ראשל"צ) 21898-04-15 **מדינת ישראל נ' אייזנברג** (26.05.15); ת"פ (שלום רח') 1068-08-14 **מדינת ישראל נ' כהן** (03.12.14)); ומגיע ל-12 חודשי מאסר (ראו: רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.06.2008)).

13. בנסיבות ביצוע העבירות מושא דיונו, אני סבור כי מתחם העונש ההולם **נע בין עונש מאסר על תנאי ל-10 חודשי מאסר**.

14. באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובהן:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם** - הנאשם יליד 1976, אב לשתי קטניות, הנמצא בעיצומו של הליך להסדרת הסדרי הראייה עמן. הטלת עונש מאסר בשלב זה תפגע בעיקר ביכולתו לראות את בנותיו הקטנות בהמשך, כל זאת כשברקע כבר טען הנאשם לנתק בקשר ביניהם בשל התנהלותה של המתלוננת. כמו כן, השתתף מאסר בפועל תפגע ביכולתו של הנאשם לתמוך בפרנסתו. דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו נוכח מצבו הנפשי, כמתואר לעיל, ושימוש בסמים "קלים" אינם מאפשרים הפנייתו לממונה על עבודות השירות, בנסיבות אלה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב** - הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע חרטה בפני בית המשפט. הגם שמהתסקיר עולה כי מדובר באחריות מסוייגת המשליכה אחריות חלקית על המתלוננת, הרי שמדברי הנאשם ובאת כוחו בבית המשפט הצטיירה תמונה של יחסים מורכבים בין הצדדים, על רקע הליך גירושין קשה. כמו כן, העובדה שהנאשם "התעקש" שכתבי האישום המקוריים יתוקנו בהתאם להודאתו בחקירה במשטרה ובבית המשפט מלמדת על רצון לדייק את העובדות עד כמה שניתן ולהתאימן למה

שהתרחש במציאות. ייאמר כי בעוד שמתרחשות בין הצדדים אינה מצדיקה כלל ועיקר את מעשיו של הנאשם, הרי זו יכולה לתת הסבר מסוים לרקע לביצועם, זאת מתוך מצוקה ותסכול שחש הנאשם בתקופה הרלוונטית לכתבי האישום. העובדה לפיה בזמן שחלף, התגרש הנאשם מהמתלוננת, נישא בשנית ומגדל את ילדיה של אשתו השנייה, שבדבריה לשירות המבחן שללה כל בעיית אלימות בהתנהגותו כלפיה ותיארה אותו כבעל חם המודע לצרכיה - תומכת במסקנה כי המסוכנות הנשקפת מהנאשם אינה כה קיצונית, כמתואר בתסקיר שירות המבחן. ברור כי עדיף היה שהנאשם היה מסכים להיבדק על ידי הפסיכיאטר המחוזי על מנת לקבל חוות דעת עדכנית לגבי מצבו הנפשי כיום. ואולם, הוצג מסמך לפיו הנאשם סיים קבלת טיפול במסגרת צו מרפאתי כפוי ביום 13.12.17 (נע/1) והוא הסביר כי הטעם לסירובו להיבדק על ידי הפסיכיאטר המחוזי נעוץ בחששו כי פניה למרפאה פסיכיאטרית תזיק להסדרת המפגשים עם בנותיו, ותשמש כלי ניגוח של המתלוננת כלפיו במסגרת ההליך המשפטי.

ג. נסיבות חיים קשות והשפעתן על ביצוע מעשה העבירה - מלבד העובדה שהנאשם סובל ממצב נפשי ורגשי מורכב, ומצוי ביחסים קשים ועכורים עם המתלוננת, הרי שמנסיבות חיו עולה כי גדל במשפחה מרובת ילדים, שלכולם מעורבות בפלילים. בנוסף, אבי המשפחה נהג באלימות קשה כלפיו וכלפי יתר בני המשפחה, ונסיבות מותו של האב אף הן אלימות שעה שנרצח על רקע היותו סייען לכוחות הבטחון.

ד. חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות - מדובר בעבירות שבוצעו בשנים 2015 ו-2016, דהיינו האחרונה שבהן בוצעה לפני כשנתיים וחצי. מאז האירועים התגרשו הצדדים ונותרו בקשר רק בנוגע להסדרי הראייה של הבנות קטינות והנאשם לא שב להסתבך בפלילים.

ה. עברו הפלילי של הנאשם - לחובת הנאשם עבר שאינו מכביד בגין שתי הרשעות מהשנים 2007-2008 בעבירות סמים ורכוש (תע/1).

15. לאור המפורט לעיל, אני סבור כי יש למקם עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם. כמו כן, יש לחייבו בתשלום פיצוי למתלוננת.

16. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים ואלימות כלפי רכוש.

ב. פיצוי למתלוננת בסך 1,000 ₪ שישולם עד ליום 1.4.19.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ט, 03 פברואר 2019, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד דיתי צאלים, הנאשם ובאת-

